

Sygnatura akt II AKa 304/22, II AKz 564/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2023 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Wiesław Pędziwiatr (spr.)

Sędziowie: SA Jerzy Skorupka

SA Artur Tomaszewski

Protokolant: Daria Machnik

przy udziale Anny Szymanik prokuratora Prokuratury (...)we W.

po rozpoznaniu 24 maja 2023 r.

sprawy **A. K.** oskarżonej o czyny

z art. 586 k.s.h., art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 294 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora i zażalenia wniesionego przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z 6 czerwca 2022 r. sygn. akt III K 197/21

zmienia zaskarżony wyrok w jego punkcie 3. części rozstrzygającej w ten sposób, że zasądza od A. K. na rzecz Skarbu Państwa 1/2 wydatków związanych z postępowaniem i ustala wysokość tych wydatków obciążających oskarżoną na 3.579,64 (trzy tysiące pięćset siedemdziesiąt dziewięć 64/100) złotych, zwalniając ją od ponoszenia pozostałej ich części;

w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zwalnia A. K. z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, poniesionymi wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 304/22 II AKz 564/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

CZĘŚĆ WSTĘPNA

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 6 czerwca 2022 roku w sprawie III K 197/21 dotyczący A. K.:

A. K. oskarżono o to, że:

w okresie od 1 stycznia 2013 roku do 17 kwietnia 2016 roku we W., będąc prezesem zarządu spółki (...) S.A. z siedzibą we W., nie zgłosiła wniosku o upadłość tej spółki pomimo powstania warunków określonych w przepisie art.11 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60 poz. 525 ze zm.) uzasadniających upadłość spółki, **tj. o czyn z art. 586 k.s.h.**

w dniu 29 stycznia 2015 roku we W., działając w imieniu spółki (...) S.A. z siedzibą we W. i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym znacznej wartości w wysokości 841.882.44 złotych, w ten sposób, że zawarła z przedstawicielem (...) Sp. z o.o. umowę sprzedaży udziałów w spółce (...) Sp. z o.o. pomimo tego, że miała świadomość, że reprezentowana przez nią spółka (...) S.A. nie jest w stanie wywiązać się ze zobowiązania, a tym samym wprowadziła w błąd przedstawiciela pokrzywdzonej, co do rzeczywistego stanu (...) S.A. **tj. o czyn z art. 286§1k.k. w zw. z art. 294§1k.k.**

Sąd Okręgowy orzekł, że:

uznaje oskarżoną A. K. za winną tego, że w okresie od 30 kwietnia 2015 roku do 26 maja 2016 roku, będąc prezesem zarządu spółki (...) S.A. z siedzibą we W., nie zgłosiła do sądu wniosku o upadłość tej spółki pomimo powstania warunków to uzasadniających, tj. popełnienia czynu z art. 586k.s.h. i za to na podstawie art. 586k.s.h. wymierza jej karę 40 (czterdzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;

u niewinnia oskarżoną od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku;

na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 630 k.p.k. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 7 559,28 zł w tym zawarta jest opłata w kwocie 400 zł.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli	

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
	Prokurator zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadne

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia, a polegający na przyjęciu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie w sposób niebudzący wątpliwości, że oskarżona A. K. w chwili zawierania umowy z pokrzywdzoną spółką działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej z zamiarem doprowadzenia jej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd, podczas gdy analiza zeznań świadków R. P., S. P. i J. D. oraz opinii biegłego z zakresu księgowości prowadzi do wniosku, że oskarżona swoim zachowaniem zrealizowała znamiona zarzuconego mu występku stypizowanego w przepisie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia, a polegający na przyjęciu, że oskarżona A. K. popełniła czyn stypizowany w przepisie art. 586 k.s.h. w okresie od 30 kwietnia 2015 r. do 26 maja 2016 r., podczas gdy z opinii biegłego z zakresu księgowości wynika, że stan niewypłacalności spółki (...) S.A. powstał już w 2013 r.

**Obrońca oskarżonej
A. K. – adw.
G. A., zaskarżonemu
wyrokowi zarzucił:**

obrazę przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ na treść orzeczenia, tj.:

- art. 624 § 1 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie, wyrażające się w zasądzeniu od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w kwocie 7.559,28 zł, w sytuacji gdy mając na uwadze względy słuszności, Sąd I instancji powinien oskarżoną zwolnić od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, co najmniej w zakresie kosztów biegłego do spraw księgowości mgr inż. A. Ł., wydającej opinię z kwietnia 2020 r.;

- art. 630 k.p.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, wyrażające się w tym, że w oparciu o ten przepis Sąd I instancji nie znalazł podstaw do obciążenia Skarbu Państwa chociażby połową kosztów biegłego do spraw księgowości mgr inż. A. Ł., wydającej opinię z kwietnia 2020 r., w sytuacji gdy oskarżona A. K. została uniewinniona od jednego z dwóch zarzucanych jej w akcie oskarżenia czynów, w zakresie zaś drugiego z zarzucanych jej czynów Sąd I instancji

	dokonał zmiany jego opisu poprzez wskazanie innego (krótszego) okresu jego popełnienia.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>I. Apelująca w skardze podnosi, że ustalenia Sądu I instancji o niewypełnieniu znamion typu czynu zabronionego opisanego w art. 286 § 1 k.k. obarczone jest błędem co do faktów, bowiem analiza zeznań świadków wymienionych w tym zarzucie, a będących pracownikami pokrzywdzonej spółki prowadzi do wniosku o popełnieniu przez oskarżoną zarzucanego jej czynu naruszenia tej normy.</p> <p>Należy w kontekście tego zarzutu zauważyć i podkreślić, że <u>po pierwsze</u> Sąd Okręgowy przeprowadził postępowanie dowodowe w zakresie wnioskowanym przez oskarżyciela, <u>po drugie</u> w toku rozprawy przesłuchał bezpośrednio tychże świadków, do których odwołuje się skarżąca. <u>Po trzecie</u>, dokonał ich oceny, <u>po czwarte</u> uznał je za wiarygodne, <u>po piąte</u> na nich oparł swoje ustalenia w czasie wyrokowania i <u>po szóste</u> dokonał rozważań na ich</p>		

temat oraz po siódme przedstawił argumentację co do przeprowadzonej krytycznej analizy wartości dowodowej tych zeznań w jasnym i precyzyjnym uzasadnieniu.

Ta analiza nie została podważona przez postawiony zarzut, a zwłaszcza jego motywacyjną część. Apelująca wskazuje w swej skardze na część wypowiedzi świadków i to tych które były znane Sądowi meriti, które wyrwane z kontekstu relacji świadka miałyby utwierdzać w słuszności postawionych w akcie oskarżenia zarzutów. Rzecz jednak w tym, że są to własne przemyślenia skarżącej i odmienna ocena fragmentów zeznań świadków od tej, którą przeprowadził Sąd I instancji. Jeśli jednak uwzględni się całokształt ich wypowiedzi, jak uczynił to Sąd a quo, to jasnym się staje, że ma rację tenże Sąd nie dostrzegając zasadniczego w tej sprawie znamienia przedmiotowego działania oskarżonej w postaci wprowadzenia w błąd. Z relacji wskazanych przez oskarżenie świadków wynika, że znana była im trudna sytuacja finansowa spółki oskarżonej. Z zeznań R. P. wynika m.in., że „Na moment zawierania umowy trudno było powziąć informacje,

że (...)nie wywiąże się z tego zobowiązania. To dlaczego my zdecydowaliśmy się złożyć ten wniosek do sądu w maju było efektem tego, że my nie dostaliśmy pieniędzy. Powzięliśmy informacje w tej sprawie, że sytuacja w tej spółce była taka, że spółka w sposób trwały utraciła wypłacalność. Zarząd nie podjął działań, do których zobowiązuje go prawo. Nie jest zadaniem sprzedającego rozpoznawanie możliwości zrealizowania zapłaty. Posiadaliśmy jako zarząd spółki (...) wiedzę dostępną z rynku i na ten moment przygotowania transakcji wiedza ta wskazywała, że spółka (...) miała być wypłacalna. Jedną rzeczą jest transakcja i to, że nie otrzymaliśmy zapłaty. Drugą rzeczą jest stwierdzenie, że spółka już na ten moment była niewypłacalna i powinna była złożyć wniosek o upadłość, stąd nasze zawiadomienie. Nasze obawy potwierdził fakt, że spółka złożyła ten wniosek o upadłość, ale dopiero 17 września. Taka jest korespondencja ze strony spółki (...), że miała być ona finansowana zewnątrznie. Niezależnie od tego, kiedy w maju spółka nie wywiązała się ze swoich zobowiązań, to powinien zostać złożony wniosek o upadłość, bo wtedy zachodziły

wszelkie przesłanki do złożenia takiego wniosku.” (protokół rozprawy z 18 lutego 2022 roku). A zatem, po pierwsze wynika z nich, że na chwilę zawierania umowy przedstawiciele spółki pokrzywdzonej byli przekonani, że reprezentująca spółkę (...) SA ((...) SA) oskarżona wywiąże się ze zobowiązania zapłaty za nabyte udziały. Po drugie, zarząd pokrzywdzonej spółki posiadał informacje, że (...) SA jako spółka giełdowa jest wypłacalna, po trzecie, i co najważniejsze, złożenie zawiadomienia o przestępstwie nie dotyczyło pokrzywdzenia oszustwem poprzez niezapłacenie umówionej ceny zakupu udziałów w oparciu o zawartą umowę, lecz niezgłoszenia upadłości (...) SA mimo wystąpienia ku temu określonych prawem przesłanek. E. z tych zeznań wynika, że współwłaściciel (...) sp. z o.o. (dalej (...)) jednoznacznie określił, że w żaden sposób nie czuł się pokrzywdzony i nie doszło do rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego na skutek wprowadzenia go w błąd.

Również zeznania S. P. – do których odwołuje się oskarżyciel – w żadnym razie nie pozwalają na

przyjęcie, iż tak właśnie się stało. Z jego relacji wynika wszak, że z A. K. kontaktował się on dwa lata przed inkryminowaną transakcją, nadto, że to reprezentanci pokrzywdzonej spółki skontaktowali się z oskarżoną i zaproponowali sprzedaż spółki (...), co więcej wynika z nich również, że reprezentanci pokrzywdzonej mieli „(...)dokładną wiedzę na temat finansowania zakupu (...). Informowali nas o wszystkich ruchach. Ustalone były też transze zapłaty. Cały czas były nam przekazywane informacje, że finansujący jest albo z Czech, albo z Niemiec i te pieniądze już właściwie są, tylko trzeba coś tam poodpinać.” (zeznania z rozprawy 18 lutego 2022 roku).

Jeśli zważy się, że spółka (...) czy raczej jej przedstawiciele mieli świadomość wartości umowy, którą zawierali z (...) SA to zrozumiałe jest, że zabezpieczali się na wypadek braku zapłaty ze strony kupującego. Umowa z 29 stycznia 2015 roku takie liczne zabezpieczenia posiadała, w tym prawo do odstąpienia sprzedającego od umowy (k. 3 –14, t. I). Twierdzenie zatem, że sprzedający zostali wprowadzeniu w błąd po prowadzeniu ponad półrocznych negocjacji co do możliwości zapłaty ceny

sprzedaży nie może być ocenione jako słuszne. Zapisy w umowie o zabezpieczeniu interesów sprzedającego wyraźnie temu przeczą.

W żadnym razie nie dowodzą nieprawidłowych ustaleń faktycznych zeznania J. D., do których odwołuje się skarżąca. J. D. zajmowała się przygotowaniem projektu do realizacji, a nie kwestiami finansowymi. Twierdzi ona, że „Ja nie weryfikowałam sytuacji finansowej spółki (...), bo nie byłam za to odpowiedzialna. Nie posiadam wiedzy, czy osoby za to odpowiedzialne weryfikowały sytuację finansową (...). Negocjacje zakończyły się podpisaniem umowy sprzedaży udziałów w tej spółce.” (zeznania świadka z rozprawy 18 lutego 2022 roku). Tym samym nie można, w oparciu o jej wypowiedzi, stwierdzić, iż Sąd Okręgowy popełnił błąd faktyczny i ustalił wbrew jej zeznaniom, iż oskarżona przedstawiała sytuację finansową swej spółki niezgodnie z rzeczywistością i pod wpływem jej zapewnień reprezentanci pokrzywdzonej zawarli niekorzystną umowę przez co rozporządzili mieniem na rzecz oskarżonej. Świadek ten sytuacji finansowej spółki oskarżonej nie

weryfikowała, a z jej zeznań wynika, że ona nie zajmowała się tymi kwestiami. Jeśli zważyć, że przedstawicielom pokrzywdzonej było wiadomo, że finansowanie zakupu ma się opierać m.in. na wsparciu inwestorów zagranicznych zaś z zeznań C.J., ale i wyjaśnień oskarżonej wynika, że potencjalni inwestorzy mający współfinansować tę inwestycję wycofywali się, a sytuacja finansowa spółki oskarżonej była sprzedającym pokrzywdzonym znana, którego to faktu skarżąca nie podważa, to jasnym się staje, że zarzut prokuratora nie mógł zostać uznany za trafny.

Poza przekonującą argumentacją przytoczoną przez Sąd Okręgowy należy jeszcze dodatkowo wskazać na okoliczność istotną dla oceny trafności rozstrzygnięcia tego Sądu co do omawianego tu zachowania oskarżonej. Oba podmioty dokonujący transakcji zwłaszcza zaś (...) sp. z o.o. dysponowały odpowiednimi służbami pomocniczymi, aby przygotować umowę pod względem formalnym i merytorycznym, przy czym jej pierwotna wartość to milion złotych. Trudno w tej sytuacji uznać, że sprzedający i liczący na określony zysk (...) nie dokonał analizy

finansowej kupującego i nie sprawdził jego kondycji. Słowa R. P. podającego, że zawiadomienie o przestępstwie dotyczyło niewypłacalności (...) SA i niezłożenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości świadczą dobitnie o tym, że przedstawiciele pokrzywdzonej nie uznawali, że padli ofiarą oszustwa i zostali wprowadzeni w błąd.

Ma rację Sąd Okręgowy, że działania stron inkryminowanej umowy, w tym także brak zapłaty umówionej ceny w ustalonym czasie, to dopuszczalne i niekaralne działania w ramach ryzyka gospodarczego i wypowiedzi R. P. w tym utwierdzają.

W żadnym razie nie przekonuje odwoływanie się przez skarżącą do motywacyjnej sfery działania oskarżonej poprzez chęć skorzystania z dotacji przyznanej spółce (...) w wysokości 7 mln złotych. Ta okoliczność była znana oskarżonej i być może stanowiła także motyw do zawarcia umowy. Nie oznacza to jednak, że był to motyw jedyny, a korzyść, o której mowa w art. 286 k.k. miała wynikać z uzyskania tej dotacji. Skarżąca zdaje się jednak pomijać tę okoliczność, że przecież była to dotacja zwrotna,

korzystający z niej najpierw musieli wyłożyć środki i potem otrzymaliby zwrot środków z dotacji (zeznania C. J. rozprawa 18 lutego 2022 roku). To była dotacja, której operatorem była (...) instytucja pośrednicząca. Były to środki unijne i ta dotacja wymagała od podmiotu wkład własny i potem te pieniądze były dotowane. (...) na poziomie 50% czy 60%, (...) był to projekt unijny. (zeznania J. D. rozprawa 18 lutego 2022 roku).

Co więcej środki z tej dotacji nigdy nie zostały pobrane i w żaden sposób wykorzystane, a zatem twierdzenie skarżącej odwołujące się do tych okoliczności w żadnym razie nie wzmacnia zarzutu apelującej czyniąc go tym samym niecelnym.

II. Odnośnie zarzutu II. wypada zauważyć, że Sąd dokonując ustaleń faktów relewantnych w tej sprawie oparł się na dowodach, które potraktował jako wiarygodne co do określonych ram czasowych w tym zwłaszcza na opinii biegłej z zakresu księgowości. Z opinii tej wynika, że sytuacja finansowa spółki była zła już od 2013 roku, ale przede wszystkim nie da się precyzyjnie ustalić czy był to już jednoznacznie określony stan spółki oraz czas, w

którym powstał obowiązek złożenia wniosku o upadłość. Biegła wyjaśniła powody, dla których jej stanowisko nie mogło być precyzyjne i wskazała na brak odpowiedniej dokumentacji mogącej pozwolić na stanowcze ustalenia. Jeśli zatem Sąd I instancji miał wątpliwości co do czasu, kiedy oskarżona winna złożyć wniosek o upadłość, bo w żadnym razie nie wynikało to z zeznań biegłej A. Ł., a już na pewno nie wynikało niedwuznacznie z jej opinii, że było to od stycznia 2013 roku, to jego obowiązkiem było określanie tego czasu w granicach, w których miał tego pewność. Skoro Sąd ten nie miał wątpliwości, iż winno to nastąpić najwcześniej 30 kwietnia 2015 roku to jego powinnością było takie określenie granic czasowych zaniechania oskarżonej, o którym mowa w art. 586 k.s.h. i tak tenże Sąd postąpił.

Argumentacja skarżącej nie przekonuje o błędach poczynionych w tym zakresie przez Sąd meriti. Jeśli oskarżyciel publiczny stwierdza na poparcie swego zarzutu, że (...) SA już od 2012 roku nie osiągała żadnych zysków, to w następnym zdaniu wskazuje, że spółka utrzymywała się z kapitału akcyjowego i pożyczek od udziałowców. To zaś oznacza, że

środki finansowe spółka ta posiadała. Zatem ustalenia Sądu Okręgowego nie mogą być uznany za błędne, bo nie można wykluczyć, że w czasie wskazanym przez oskarżenie nie było podstaw do twierdzenia, że podmiot gospodarczy kierowany przez oskarżoną stał się niewypłacalny (art. 586 k.s.h.) gdyż utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych (art. 11 ust. 1 prawa upadłościowego).

Mając pewność, że było to od 30 kwietnia 2015 roku Sąd Okręgowy tę datę jako pewną w postępowaniu oskarżonej, która zaniechała wystąpienia z wnioskiem o ogłoszenie upadłości przyjął i nie podważyła tego ustalenia apelacja skarżącej.

Wniosek

Prokurator wniósł :

o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonej wniósł o:

zmianę zaskarżonego orzeczenia w przedmiocie kosztów w całości, poprzez

zasadny

częściowo zasadny
wniosek obrońcy

niezasadny

orzeczenie że zwalnia się oskarżaną A. K. od całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Powyższe wywody utwierdzają w przekonaniu o nietrafności zarzutów apelującego, o nieprawidłowych ustaleniach faktycznych. W żadnym razie apelacja nie przekonała, że popełniono błędy ustalając stan faktyczny w tej sprawie.			
Lp.2			

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Rozstrzygnięcia w pkt 1 i 2 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.	

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Przedstawiono je w sekcji 3. uzasadnienia, w której omówiono niezasadność zarzutów apelacyjnych skarżącego wyrok prokuratora.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p><u>Co do zażalenia obrońcy oskarżonej adwokata G. A..</u></p> <p>III. Uznano za słuszny zarzut zażalenia obrońcy oskarżonej w zakresie w jakim odnosi się on do obciążenia oskarżonej całością kosztów postępowania.</p> <p>Przyznano rację skarżącemu, że niezasadne i niesprawiedliwe było obciążenie oskarżonej całością kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego w sytuacji, gdy przecież od II. z zarzucanych jej aktem oskarżenia czynów A. K. została uniewinniona. Wszak wówczas zgodnie z normą art. 632 pkt 2 k.p.k. w sprawach z oskarżenia publicznego koszty procesu ponosi Skarb Państwa. Nawet jeśli przyjąć, że stanowiąca gros wydatków poniesionych przez Skarb Państwa stanowiła opinia biegłej z zakresu księgowości to nie można zapominać, że jej celem było ustalenie kondycji finansowej spółki z perspektywy prawa upadłościowego oraz k.s.h. Mimo trudności, o których zeznawała biegła wykonała ona swą pracę wskazując na przeciwności, które nie pozwoliły na precyzyjne ustalenia w określonym czasie. Opinię tę wykorzystał Sąd Okręgowy budując stan faktyczny w sprawie. Rzecz jednak w tym, że nie była ona podstawą ustaleń, iż czyn oskarżonej trwał już od 1 stycznia 2013 roku. Sąd okres ten ograniczył, zatem także w tym zakresie oskarżona nie powinna ponieść pełnych kosztów związanych z zarzutem sformułowanym przez oskarżenie. Ma rację skarżący, że sprzeciwiają się temu względy słuszności. Przy czym nie można zapominać, że gdyby wykorzystując opinię biegłej w przypadku, jeśli pod względem formalnym, ale zwłaszcza materialnym byłaby ona wartościowa (a tak przecież nie jest) i Sąd ustalił, że oskarżona miała obowiązek zgłosić upadłość od daty wskazanej w akcie oskarżenia to jasnym jest, że ta opinia byłaby podstawą dowodową także dla I. ze</p>	

stawianych zarzutów. M.in. dlatego, że opina ta takiej tezy nie wzmacniała oskarżona została od tego czynu uniewinniona. Ergo Sąd Apelacyjny uznał, że tylko w połowie powinna ona ponieść koszty procesu, bo dotyczyły one przypisanego jej zachowania.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Przedstawiono jej wyżej.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	Orzeczenie o kosztach sądowych oparto na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. Wszystkie przytoczone wyżej rozważania doprowadziły do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie Sąd odwoławczy.

PODPIS
SSA Jerzy Skorupka SSA Wiesław Pędziwiatr SSA Artur Tomaszewski

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1.
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator (...) we W.
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Pkt 1 i 2 wyroku.

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# Zmianę

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2.
Podmiot wnoszący zażalenie	Obrońca A. K., <u>adwokat G. A.</u>
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Pkt. 3 części rozstrzygającej.
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości co do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmianę